

Mizsák Benedek 5.: János, a hős

János miután beért a falujába
Bekopogott csendben Iluska házába.
Ott meg is látta egyből rózsáját
És vele a gonosz mostoháját.

Éppen dolgoztatta a vén banya,
Jánosnak megesett szíve rajta.
Főzött, mosott, vasalt, takarított,
Így a ház tisztaságban ragyogott.

Jánost hirtelen elöntötte a harag,
Az ő babájával így senki nem bánhat.
S átfutott a fején egy röpke gondolat,
Melytől Iluska sorsa jobbra fordulhat.

Vitézünk sokáig nem is agyalt rajta,
Mefogta, s kardjával háromfelé vágta.
A kannibalizmust ő nem vetette meg,
Rögvest megsütötték, s belőle vacsora lett.

Mikor János a püspökfalatját ette,
Mekérte Ilust, legyen már a neje.
Szegény pára sajnós nemet mondott erre,
S János vitéz őt is fejetlenné tette.